

1887-03-07

þÿ Á ± 0 Ä 1 0 ¬ Ä ¿ Å • ¿ ¼ ¿ , µ Ä 1 0 ¿ Í
þÿ £ Å ¼ ² ¿ Å » ¬ ¿ Å Ä · Â š Í À Á ¿ Å : ã Å ½
þÿ ~ ' . 1 9 / 3 œ ± Á Ä ¬ ¿ Å 8 7 . (Á ¿ µ ´ Á

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8039>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμια

Νομ. Συμβ.
S. Brown
Λαριναια
Διπ. Έργα
.Οδ. Διπτυς

Αχ. Λιασιδης
Λευκαρια
Κοφίνου
F. Wapken
Προϊοντα
Δ. Ήλιοιδης
Ακροντα
Λιχεριώνα
Σ. Εμφιεστις
Ευπαιδευση
Ραφος ✓
Λεμεσος
Καρπασια
W. Collyer
Ahmet Raschid

COOP
Χερσυχια
Εμποριο

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Συνεδρίασις θ'. 19)3 Μαρτίου 87.

(Προεδρεία Ουάρρεν).

Ο κ. Πράουν υποβάλλει τὸ περὶ
στρώσεως ὁδῶν τινων ἐν τῷ διαμερίσμα-
τι Λάρνακος νομοσχέδιον.

Λιασιδης. Δὲν ἐγείρομαι ὅπως ἀντι-
στῶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἀλλ' ἵνα ζητήσω
πρὸ τῆς ἀναγνώσεως ἐξηγήσεις τινὰς πα-
ρὰ τοῦ ἐντίμου ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ εἰσα-
γαγόντος τὸ νομοσχέδιον. Σκοπὸς βεβαί-
ως τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἢ δι' ἀμαξίτης
ὁδοῦ σύνδεσις ἄνω καὶ κάτω Λευκάρων
μετὰ τῆς Κοφίνου καὶ τοῦτο πρὸς τὸν
σκοπὸν διὰ νὰ συνδεθῶσι τὰ χωρὰ ταυ-
τὰ μετὰ τῆς πόλεως Λάρνακος. Ἀλλὰ
πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται βεβαίως ἀμαξίτη
ὁδὸς ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρνακα, καὶ θὰ
παρακαλέσω τὸν ἐντίμον ἀρχιμηχανικὸν
νὰ εἴπῃ ἂν ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβέρνησιν
σχέδιον τοιαύτης ὁδοῦ καὶ ἂν ἡ κυβέρνη-
σις ἀπεφάσισε τὴν στρώσιν, διότι ἄνευ
τούτου δηλ. τῆς στρώσεως ἀμαξίτης ὁ-
δοῦ ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρνακα ἢ σύνδε-
σις τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Λευκάρων εἰς Κοφίνου
ἀποβαίνει ἀλυσιτελής σπουδαῖον ποσὸν
θὰ καταναλωθῇ εἰς στρώσιν τῆς ὁδοῦ
ταύτης καὶ θὰ ὑποστῶσιν ἀνωφελῶς τὸ
βῆρας τὸ ταμεῖον τῆς νήσου καὶ οἱ κά-
τοιχοι τῶν Λευκάρων. Ἐὰν ἡ κυβέρνη-
σις δὲν ἀποφασίστῃ τὴν στρώσιν ὁδοῦ ἀπὸ
Κοφίνου εἰς Λάρνακα εἴτε κατὰ τὸ τρέ-
χον ἔτος εἴτε κατὰ τὸ ἐπίδιν τοῦλάχιστον
διὰ δαπάνης τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ
περιμένει ὅπως τὰ ἀπὸ Κοφίνου εἰς Λάρ-
νακα χωρὰ ζητήσωσι νὰ λάβωσι μέρος

Φωνή της Κύπρου
7)19/3/1887

εις τὴν δαπάνην, τότε οὐδέποτε ἐν τῇ
καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον ἐποχῇ θὰ στρω-
θῇ ποιαύτη ὁδὸς, διότι οἱ τῶν χωρίων ἐ-
κείνων κάτοικοι ἔφθασαν εἰς τὸ κατακό-
ρυφον τῆς πτωχείας καὶ ἀπαιτοῦνται πολ-
λῶν χρόνων καλὰ εἰσοδία καὶ περιστά-
τικὰ ἔκτακτα ὄπω; ἀπαλλαγῶσι τῶν βα-
ρέων αὐτῶν ὑποχρεώσεων καὶ δυναθῶσι
να δαπανήσωσιν εἰς στρώσεις ὁδῶν. Βλέ-
πων λοιπὸν ἔτι ἄνευ ὀριστικῆς ἀποφάσε-
ως τῆς κυβερνήσεως τοῦ συνδέσαι δι' ἀ-
μεξίτης ὁδοῦ τὸ χωρίον Κοφίνου μετὰ
τῆς πόλεως Λάρνακος τὸ ὑπὸ συζήτησιν
νομοσχέδιον θὰ ἀποβῇ ἄσκοπον καὶ ὅλως
ἀνωφελές διὰ τοὺς καταίκοις Λευκάρων,
ἠγγέλθη ὅπως ζητήσω παρὰ τοῦ ἐντίμου
ἀρχιμηχανικοῦ ἐξηγήσεις τῶν σκέψεων
καὶ ἀποφάσεων τῆς κυβερνήσεως.

Οδάρριν. Ἐάν μοσ ἐπιτρέψη τὸ ἐντι-
μον προλαήσαν μέλος θὰ ἀπαντήσω
ἐγὼ εἰς βυας πληροφορίας ἐζήτησε πα-
ρὰ τοσ ἀρχιμηχανικοσ. Ἡ στρώσις οδοῦ
ἀπὸ Λάρνακα εἰς Κοφίνον ἢ ἐγγύς τῆς
Κοφίνου εἶνε ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Κυβερ-
νήσειωσ καὶ δύνامي νὰ βεβαιώσω ὅτι ὡς
φρονῶ ἢ ἀμαξιτὴ ὁδὸς τῆς τε Λάρνακος
καὶ Λευκάρων διὰ Κοφίνου θὰ ἀρχίσῃ
ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἀλ-
λ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀπὸ Λευκάρων δρέμοσ
εἶνε βουνώδης καὶ ἀπότομοσ ἴσως αὐτοσ
ἢ στρώσις θὰ ἀρχίσῃ πρότερον.

Εἶτα ἀναγνωσθέντοσ ἱ τοσ νομοσχεδίου
ἐπιψηφίζεται καὶ ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλ-
λεται μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

Συνεδρίασις ἱ. 24) 8 Μαρτ. 87.

(Προεδρεία Ἀρμοστοῦ).

Ἄπαντῶν ὁ κ. Ἀρχιεπιστοπὸσ εἰς τὴν
τοσ κ. Διαισίδου ἐπερώτησιν εἶπεν ὅτι ἡ
παραγωγὴ τῶν γεννημάτων κατὰ τὸ 86
ἦτο, σίτος 1,504,008 κοιλὰ, κριθὴ 1,
684,820 κοιλὰ, ὄροβωσ 110,630, κο-
κόνι 1,069,284 ὀκ., καρύδι 610,130
κουκκία 1,783,670 ὀκ., κρασί μαυρο
13,400,000 ὀκ. καὶ κουμυνδάρια 600,
000 ὀκ. ὡς ἔγγιστα.

Ἡ δὲ ἐξαγωγή κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτοσ ἦ-
το, σταρίς 507,62 ὀκ. κουκούλια 22,
712 ὀκ. χαροῦπια 109,273 καντάρια,
μαλλζὰ 170,701 ὀκ. λιμόσποροσ 140,
744 ὀκ.

Ὁ κ. Νικολαίδησ καταθέτει ἀναφορὰν
τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἀκροῦντας
καὶ Λιγιρώνωσ παραπονουμένων ὅτι ὁ
κωμοδικὸσ Καλοσ χωρίου ἀνήγγειλεν
αὐτοῖσ ὅτι τοσ λοιποσ τοῖσ ἀπαγορεύεται
ἡ ἐξυλευσις, ἡ βοσκή κτλ. ἀπὸ τὸ πέριξ
αὐτῶν δάσωσ.

Τὸ ζήτημα εἶνε ἢ τοῦ κ. Ἐμφιετζίη πρότασις ὅπως αὐξηθῆ ἢ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς νήσου χορηγουμένη κυβερν. βοήθεια. ~~Ἐμφιετζίη.~~ Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο μεγίστην σπουδαιότητα ἀποδίδει εἰς τὴν δημ. ἐκπαιδευσιν. Τούτου ἕνεκα ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλω τὴν ἐπικειμένην πρότασιν μου ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν κατεπειγόντως ἐπαύξησιν τῆς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως διὰ τὴν παιδείαν ἐν μέτρῳ τινὶ ἀναλόγῳ πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπαύξησιν τῶν σχολείων τῆς νήσου, ἅτινα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ δημοτικὰ σχολεῖα τοῦλάχιστον, ἐν διαστήματι 3. ἐτῶν ἀπὸ 180 ὑπερέβησαν πρὸς 200. Ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἢ συντήρησις τοσούτων δημοτ. σχολείων, ἐνθαρρύνθῃ δὲ καὶ ἡ περαιτέρω αὐξήσις καὶ βελτιώσεις αὐτῶν, ἀνάγκη πάντως ἔπωσ ἢ χρηματικὴ ἐπιχορήγησις αὐξηθῆ διὰ νὰ μὴ καταστῆ ἀνεπαρκής δι' ὃν σκοπὸν αὕτη δίδεται. Διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὸ συμβούλιον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρότασιν μου.

Οὐάρρεν. Τὸ ζήτημα τῆς βοήθειας τῶν σχολείων εἶνε ζήτημα ὅπερ μεγάλως ἀφελχουσε τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως. Αἱ βελτιώσεις τῶν σχολείων ὑπῆρξαν ἀξιοσημεῖωτοι καὶ λαὸν εὐχάριστον εἶνε ὅτι καὶ οἱ κάτοικοι ἀντεπεκρίθησαν μὲ τρόπον οὐσιωδέστατον εἰς τὴν βοήθειαν τῆς κυβερνήσεως. Οὐχὶ μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων ἠξήσεν ἀλλὰ καὶ τῶν μαθητῶν. Νέα σχολεῖα ἐκτίσθησαν εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπῆρχον καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ παρῶν ἀριθμὸς τῶν σχολείων ἔφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον ὅρον. Κατὰ τὸ 1880—81 ἐδόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως βοήθεια 1500 λ. κατὰ τὸ 82—83 λ. 2,000· κατὰ 84—85 λ. 3,000. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε πᾶν ὅτι ἠδύνατο. Πραδὸν λοιπὸν 3,000 λιρῶν διὰ πληθυσμὸν ὡς τὸν τῆς Κύπρου δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρηθῆ πολὺ γενναϊόδωρος συνδρομή. Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα δίδονται 2,250 λίραι, ποσὸν ἀρκετὰ καλὸν εἰς τὴν μάλιαν ἀναλογισθῶμεν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οὐδὲν

ελάμβανον. Ἐπειτα τὸ συμβούλιον γνώ-
ριζει πόσον πρέπει νὰ σπουδάσωμεν τὴν
οἰκονομίαν ὥστε τὴν πρότασιν ταύτην
θεωρῶ ὡς ἔκφρασιν γνώμης. Δὲν πιστεύω
νὰ ὑποφέρουν τὰ σχολεῖα μὴ ἀδξανομί-
νης τῆς κυβερνητικῆς βοήθειας κατὰ τὰ
προσεχῆς ἔτος.

Νικολαΐδης. Ἄς μοι συγχωρηθῆ νὰ
εἶπω κάτῳ ὀλίγα περὶ δσῶν ὁ κ. Οὐάρ-
ρεν ἔλεξεν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ κοινὸμάθεια
ἐξηπλήθη ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς
καὶ διεδόθη σχεδὸν ἀνά πάσαν τὴν νῆσον
κατὰ τὸ προφητικὸν «ἔως οὐ διδαχθῶσι
πολλοὶ καὶ πληθυνθῆ ἡ γνώσις». Ἐπειρᾶς
τινας παρατηρήσεις ἴσως ἡδυνάμην νὰ
φέρω περὶ τοῦ ποιοῦ τῆς κοινομαθείας
ταύτης. Δέδοται μοι νὰ ἀμφιβέλλω, ὅτι
ἡ παράδος δὲν εἶνε ἀναλογος ὡς πρὸς τὴν
συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως, οὔτε πρὸς
τὴν συνδρομὴν τῶν χωρικῶν, οὔτε πρὸς
τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν
πρόκειται σήμερον, πρόκειται νὰ ὑποστη-
ρίξω τὰν προτεινόμενα 500—1000 λίβρας

εἰς βοήθειαν τῶν σχολείων τῆς νήσου.
Γενναῖα τῶ ὄντι ἡ μέχρι τοῦδε συνδρο-
μὴ τῆς Κυβερνήσεως, γενναϊότερα εἰς ἡ
συνδρομὴ καὶ ἡ προθυμία τῶν νησιωτῶν.
Δυστυχῶς ὁμοίως ἡ προθυμία αὕτη ὁρη-
μέραι ἀνακαλύπτεται ἀνεπαρκῆς ἕνεκα
τῆς ἐπιβλατούσης πενίας εἰς πλείστα χω-
ρία τὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν διὰ τὴν ἀνε-
πάρκειαν τῶν πόρων των, πολλὰ ἀκόμη
θα κλείσθοῦν καὶ ἄλλα δὲν θὰ ἀνοίξωσι
ποτέ. Δύναμαι νὰ φέρω ὡς παράδειγμα
τὴν ἐπαρχίαν Πάφου, δὲν ὁμιλῶ περὶ
τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ὅπου οἱ ἄνθρω-
ποι καὶ πῶς εἰσὶν εὐδαιμονέστεροι ὁμιλῶ
περὶ τῶν δυστυχῶν διαμερισμάτων Πά-
φου καὶ Καρπασίας. Γνωρίζετε ὅτι ὅταν

Φωνὴ τῆς Κύπρου

7)19/3/1887

τις πεινᾶ δὲν ἔχει καὶ διάθεσιν νὰ μάθῃ γράμματα· ὀφείλει πρῶτον νὰ χορτάσῃ καὶ ἔπειτα νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν γραμμάτων· ἀλλ' εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὄχι μόνον δὲν χορτάνει, ἀλλ' οὔτε νὰ φάγῃ ἔχει. Ἀνέγνωσα ἐπιστολὴν ἐκ Πάφου λέγουσαν· ἐπὶ Καρπάσιον Ἰσως ἔχει χόρτα καὶ τρώγει, ἢ Πάφος δμῶς ὄχι. Πῶς δύνανται οἱ Πάφιοι καὶ Καρπάσιοι νὰ δώσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τὰ σχολεῖα; τὸ σελίνιον ἢ τὸ δισέλινον ὅπερ ὀφείλουσι διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ὀφείλουσι πρῶτον εἰς τὸν στόμαχόν των. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὄχι ὑπόνοιαι ἀλλὰ βεβαιότητες ὑπάρχουν ὅτι εἰς τὰ δύο ταῦτα διχμερίσματα τὰ σχολεῖα δὲν θὰ τύχῃσι τῆς συνδρομῆς τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἔπειδὴ οἱ πτωχοὶ δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ συντηρήσωσιν αὐτὰ, διὰ τοῦτο ὑποστηρίζω τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἐμφιετζίη.

Κόλλυερ. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι εἰς ζήτημα ὅπερ οὐδεμία διαφώνησις ὑπέρχει, νὰ ὑπάρχῃ διάστασις γνώμων. Δυστυχῶς ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἐμφιετζίη συνιτάχθη οὕτως ὥστε νὰ μὴ συμφωνήσωμεν εἰς αὐτήν. Λέγων ταῦτα δὲν ἐννοῶ νὰ παρεξηγηθῶ ὡς ἐξετάζων τὸ ζήτημα ἐλαφρῶς· καλλίστη γινώριζω τὴν ὀφείλειαν τῆς παιδείας καὶ τὴν ἀναγκαιότητα αὐτῆς. Συμφωνῶ ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δίδηται ὀπὸ τῆς κυβερνήσεως βοήθεια διὰ τὴν δημοτ. ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐὰν ἡ πρότασις αὕτη συνετάττετο μὲ πλεόν γενικὰς λέξεις, ὅλοι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτήν. Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Β. Δ. λέγει ὅτι οὐδὲν ψήφισμα θὰ προτείνεται πρὸς αὐξήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτὸς τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Πέποιθα λοιπὸν ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο θὰ θεωρήσῃ τὴν πρότασιν ταύτην ὡς ἔκφρασιν γνώμης καὶ οὐχὶ ὡς ἀπαιτοῦσαν τὸ κοσθὸν τοῦτο. Ἡ πρότασις ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὡς ἑξῆς: «Ἀμ βαυόμενου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχολείων καὶ τῶν αὐξανόμενων αἰτήσεων βοήθειας διὰ τὴν δημοτ. ἐκπαίδευσιν ἐπιναγκαστικῶς εἶνε ὅπως ἡ κυβέρνησις αὐξήσῃ τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς ὀπέτε τοῦτο τῆ εἶνε δυνατόν». Εἰς τοιαύτην πρότασιν ὅλοι θὰ συνεφωνήσωμεν, ἀλλ' ἐν τῇ πα-

ρούση αὐτῆς μορφῆ δὲν δυνάμεθα νὰ συναινεσωμεν.

Ρασιήτ εω. Θὰ εἶπω κάγω ὀλίγα τι-
νά. Πᾶσα κυβέρνησις καὶ πᾶν ἔθνος πα-
ρέχει μεγάλας βοηθείας εἰς τὴν ἐκπαί-
δευσιν, διότι τὰ πλεονεκτήματα καὶ αἱ
ὠφέλειαι αὐτῆς κατέστησαν τὸν κόσμον
εὐδαίμονα. Μόνη ἡ παιδεία εἶνε ἣτις ἔ-
φερον εἰς ὑπαρξιν ἐκάστην ἐπιστήμην, ἐ-
κάστην τέχνην, ἐκάστην ἐφεύρεσιν· ἄνευ
τῆς παιδείας οὐδεμία βιομηχανία θὰ εὐ-
ρίσκετο εἰς τὸν παρόντα βαθμὸν. Διὰ τῆς
προόδου τῆς παιδείας ἕκαστον ἄτομον ποι-
εῖ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, πρὸς τὴν
ἀνθρωπότητα· τιθέμενός τις εἰς τὸ σχο-
λεῖον· προάγεται καὶ καθίσταται ὄν εὐδαί-
μον. Ἡ νῆσος ἡμῶν εὐρίσκετο ἐπὶ πο-
λὸν καιρὸν εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀμαθείας·
τελευταίως σπουδιότης τις ἐδέθη εἰς τὸ
ζήτημα τοῦτο καὶ ἤδη δύνανται τις νὰ εὐ-
ρη πολλοὺς γινώσκοντας ἀνέγνωσιν καὶ
γραφήν, περιπλέον δὲ καὶ νὰ ἐκτιμῶσι
τὴν παιδείαν· ἰδοὺ ὁ καρπὸς τῆς βοηθεί-
ας ἣν ἡ κυβέρνησις παρέχει εἰς τὸ ζήτη-
μα τοῦτο. Πάντοτε θέτομεν τὰς ἐλπίδας
καὶ προσδοκίας ἡμῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν,
καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον ὁ ἔντιμος
βουλευτῆς Λάρνακος προὔτεινε τοιαύτην
πρότασιν. Καλλίστα γινώσκομεν ὅτι οἱ
κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἀποβλέπου-
σιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἑλαφρῶς, ἀλλὰ
τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ συμφωνήσωσι μεθ'
ἡμῶν, ὡς ἐλέχθη πρὸ ὀλίγου, μᾶς ἔφε-
ρον εἰς ἀπογοήτευσιν. Ἐὰν ἡ πρότασις
αὕτη δὲν γίνῃ κραδεκτὴ, ἡ ἐκπαίδευσις
ἣν ἀπέκτησεν ἡ νεολαία τῆς νῆσου θ' ἀ-
πολεσθῇ. Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ εἰσέλ-
θῃ εἰς τὰς λεπτομερείας καθόσον αὐταὶ
ἐξηγήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ
ἐκτὸς τούτου θὰ ἐπεξετείνηται ἐπὶ πολὺ ἡ
συζήτησις. Διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν
ἐθνολογὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ
δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ ἐπίσημα μέλη
θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πρότασιν ὅπως τὸ
ἀποτέλεσμα ἢ ἐπιτυχὲς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις δὲν θέλει στερῆσαι τὴν νεολαίαν
τοῦ τόκου τῶν πλεονεκτημάτων τῆς παι-
δείας.

(ἀκολουθεῖ)

Φωνὴ τῆς Κύπρου
7/19/3/1887